

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7, cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Pacea în Orient.

(p.) Se confirmă știrea, că Sultanul și-a dat consimțământul, ca pacea între Turcia și Grecia să se lege conform dorinței puterilor mari europene.

Pacea va fi dar' legată. Telegrama mai nouă ne spun chiar, că în ședința de Sâmbătă a reprezentanților puterilor, s'a cetit iradea Sultanului, prin care delegații Turciei sînt împuțerniciți a satori punctele de învoială, condițiile de pace.

Chestiunea liniei demarcaționale spre Tesalia s'a regulat numai decât în ședința aceasta, acceptându-se proiectul atașajilor militari.

Grecia nu perde mult. Câteva comune locuite de Turci și de Cuțo-vlahi. Cu celelalte puncte din contractul de pace va merge mai ușor, de oare-ce o înțelegere principiară există deja cu privire la toate amănuntele. E vorba numai de stilizare.

Pacea va fi dar' legată în cea mai scurtă vreme.

E bine așa. Să se lege odată, ca publicul cetitor de gazete se scape de știri atât de variate și de multe-ori atât de contradictorii, încât nu știa ce se creadă și ce se nu creadă din ele.

Și se scape și Sultanul de griji și de spargere de cap. Câci mare spargere de cap i-a făcut războiul, și mai mare însă încheierea păcii.

Sultanul se afla inconștient între două focuri. Periculoase amândouă.

De o parte țeara, care entusiasmă de rezultatele militare de pe câmpul de război, zicea: „Întreaga provincie, Tesalia, cucerită de trupele noastre, e a noastră și la Turcia are să fie încorporată pe baza dreptului câștigat cu arma!”

De cealaltă parte bătăra Europa care zicea: „Afară de linia demarcațională strategică, statorită de atașajii militari, nu-ți dau nici o palmă de loc din Tesalia!”

Sultanul avea să aleagă acum, că din aceste două glasuri puternice de care s'a asculte. Și alegerea era foarte grea, pentru-că presa din Turcia striga mereu: „Condițiunile de pace le vom dicta noi, în *Akropolis*!” pe când reprezentanții marilor puteri răspundeau: „Condițiunile de pace le vor dicta, în cas de lipsă, *tunurile europene*!”

E foarte natural dar', că Sultanul a cam șovăit și a cam întârziat cu declarațiunea pe care i-o cerea mereu concertul european, pentru-că se temea de Europa, dar' se temea și de intrigile și

conspirațiunile interne din țeară, care-i amenințau nu numai tronul, ci și viața, ear' viața e scumpă omului, chiar și atunci, când omul e Sultan în Turcia.

A venit însă nota energetică a puterilor mari europene, și Sultanul a trebuit să se decidă într-o parte. S'a decis *pen-lu* Europa, și *contra* curentului din țeara sa. Pe lângă nota puterilor europene, destul de amenințătoare, vor fi fost, sigur, deciziile asupra Sultanului și următoarele șire energice, apărute în „*Novoje Wremja*”, care, care stă foarte aproape de ministrul de externe din Rusia. Ziarul acesta scria zilele trecute:

„Poarta se nu uite, că fiecare pacientă își are hotarele ei. Dacă în *Jildiz - Kiosk* nici acum nu se simte nelăcomungurata necesitate de a se supune dictaturii puterilor, *argumente impuneătoare* vor convinge pe Turcia despre aceasta.

Aminarea încheierii păcii trebuie să încete imediat, căci altcum pacea cu Grecia se va lega cu *ajutorul trupelor europene*.

Turcia se nu caute a perde simpatia puterilor, cari vor întrebuința *cele mai serioase mijloace de forță* pentru a face, ca Turcia să încete de a mai fi primejdie permanentă pentru statele europene.”

Un ton atât de energic, venit din loc foarte autoritativ, nu putea să rămână neascultat de Sultanul, și poate că cu inima scăldată în durere pentru *bunăvoia*, ce i-o arată Europa, a subscris tot ce a cerut concertul european dela dînsul, după-ce s'a mai convins și despre aceea, că între puteri există într-adevăr o *unitate de vederi* de astă-dată și dînsul nu poate conta nici chiar la spargerea acestei *uniri* a concertului european.

E bine că Sultanul s'a plecat în fața presiunii venite din atâtea părți și cu concilianta sa a împedecat nașterea unor nouă conflagrațiuni și eventuale complicațiuni în chestiunea orientală, cari în cele din urmă numai pentru Turcia putea să fie daunoase, chiar desastroase.

Dar' nu e bine și frumos, că concertul european pășeste cu atăta energie, s'ar pute zice: brutalitate față de Turcia, și cu atăta cruzare față de Grecia.

Cea bătută e doară Grecia, care ar trebui se simtă bine urmările ușurătății cu care a început războiul contra Turciei, nepregătită de război, și poate în deplină convingere, că e mai slabă ca Turcia.

De fapt însă pe Grecia nici capul nu o doare. Habar nu are de cele ce se petrec în Constantinopol, pentru că

grijile ce ar trebui să le aibă ea, le a luat Europa asupra sa.

De ce?

A fost așa plănuț din capul locului ca Turcia să nu se bucure de favorul învingerii de pe câmpul de război?

Atunci de ce nu s'a împedecat războiul?

Ce a cerut Grecia? Anexarea Cretei! Cum au putut puterile europene se face *acuma* presiune asupra Sultanului ca se lege pacea așa cum cere concertul european, puteau să-l silească și *atunci* ca să predea Creta, fără nici o vîrsare de sînge.

Sultanul s'ar fi supus și la aceasta, căci ce putea el să înceapă cu Europa?

Pe calea aceasta chestiunea Cretei era regulată în mod final; nu se vîrsa sînge pe câmpul de război; nu se priceau spese de război Greciei și Turciei, ear' puterile erau cruțate de cele vre-o *douăzeci de milioane*, spesate până acumă din a lor pungă pentru regularea chestiunii orientale.

Dar' așa se vede, că concertul european nu are scopul și intențiunea de a regula chestiunea orientală, ci de a o complica și mai mult, ca *altă-dată* se o poată regula, după un plan ascuns, al cărui timp de realizare nu e sosit încă.

De aceea, tare ne temem, că pacea care se leagă acum în Orient, are să fie numai o pace — *provisorie*.

Sibiu, 27 Iulie a.

Armenii și Românii. Cine mai știe de *Armenii* din Ardeal și Ungaria, ca de un popor, cu individualitate națională? Și totuși guvernul maghiar nu numai că le respectă limba, ci li-o și cultivă. Era și e și acum vorbă să li-se deie un episcop propriu în Gherla. Dar' avem și alte dovezi, că guvernul gulește pe Armeni, tocmai precum prigonește pe Români.

La ginasul de stat din *Elisabetopole*, precum apare din anuarul acestuia, *limba armenescă* s'a propus și în anul expirat, ca studiu extraordinar. *Limba română* însă nu s'a propus, deși ginasul e situat pe teritorii locuți în majoritate de Români, și deși a $\frac{1}{2}$ parte dintre elevi au fost *Români* (22 între 110), pe când *Armenii* nu se indică să fi fost nici unul!

Și mai drastică e situația la liceul de stat din *Gherla*. Aci asemenea s'a propus *limba armenescă* prin un instructor special. De limba română însă nici pomenire, deși între elevii liceului (245 la număr) mai mult ca jumătate au fost *Români*.

E scandalosă aceasta mășteră tractare (sau netractare) a limbei românești în școlile

statului, mai ales dacă negândim, că ea constituie și o flagrantă încălcare a legii de naționalități!

Dacă guvernul nu vrea să observe legea complet și să înființeze licee cu *limba de propunere românească*, aibă măcar atăta simț de echitate față de Români, cât arată față de Armeni, și instituească câte o catedră pentru limba românească la aceste și asemenea licee, cercetate în mare număr de Români.

Special, la aceste două licee de stat propunerea limbei românești s'ar face cu atât mai ușor, că pe cât știm, la fiecare din ele este aplicat, pentru alte studii, câte un profesor ordinar român, care ușor ar pute propune și *limba română*.

Ei, dacă n'ar fi eterna sete de scandal, — voiam să zic de „maghiarizare”.

Contra socialismului. Măsuri energice, însă legale, a voit să ia guvernul din Germania contra lășirii în mod înspăimântător a socialismului prin provinciile sale, de aceea a compus un proiect de lege despre dreptul de intrare publică, în care doi paragrafi se ocupă exclusiv cu socialității, îngreunându-le acestora intrările publice, și periclitându-le toate societățile lor politice, pe cari, pe baza noiei legi, organele guvernului — le puteau dizolva când voiau.

Proiectul acesta de lege s'a discutat zilele trecute în dieta provincială a Prusiei, și punându-se la vot a fost respins cu 209 voturi contra 205. Să crede, că acest vot al dietei va provoca o criză ministerială în Prusia.

Congresul sêrbesc. Foile patriotice, cari sînt în măsură de a ști foarte bine că ce se țese în ofcina dlui Jeszenszky, ne spun că congresul bisericii naționale sêrbesti va fi *dizolvat*, sau poate că s'a dizolvat chiar în decursul zilei de ieri. Cum se știe, comisarul regesc a plecat Sâmbătă la Budapesta, ca să ceară nouă instrucțiuni dela guvern, cum să pășească față cu majoritatea din congres, care nu voște să se supună dorinței guvernului și Duminecă a sosit înderăt la Carloveț. O deputațiune a congresului i-a comunicat imediat hotărârile aduse în ședința de Sâmbătă, date de noi în numărul de ieri, rugându-l ca să le aprobe și din a sa parte, ca reprezentant al coroanei. Comisarul însă a răspuns comisiunei, că se va pronunța asupra *hotărîrilor aduse, în ședința de Luni* (ieri). Se crede, că baronul *Nicolici* va declara congresul de dizolvat. Până scriem aceste șire nu am primit nici o știre, despre cele petrecute ieri în congresul din Carloveț.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Jules Verne.

Castelul din Carpați.

Roman din viața poporului românesc din Ardeal.

— Traducere autorizată, —

de

Victor Ontgior.

(Continuarea 23.) (Reproducerea interzisă).

Nu erau numai trei, erau patru; într'al patrulea fiecare a putut recunoaște pe doctorul.

— Niță... scumpul meu Niță!.. exclamă tinăra copilă. — Niță nu e aici!..

Da... Niță Stan încă era acolo, întins pe un pat de crengi verzi, pe care, cu mult greu, îl duceau Ionas și ciobanul.

Măruța fugi la logonul său, se plecă peste dînsul și-l cuprins în brațe.

— A murit... exclamă ea, a murit!

— Ba nu... n'a murit, răspunde doctorul, dar' ar fi fost vrednic să moară... ca și mine!

Într'adevăr pădurarul își perduse conștiința. Membrele îi erau țepene, figura palidă, abia mai răsufla. Că fața doctorului nu era așa desfigurată, ca a consotului său, aceasta e a se atribui faptului, că în decursul lungii călătorii și-a recăștigat culoarea roșie de căramidă.

Nici vocea atât de plăcută, atât de dulce, a Măruței n'a fost în stare a deștepta pe Niță din ameteala sa. Chiar și după-ce a fost dus în sat și așezat într-o odaie la primarul Colțu, n'a pronunțat nici o vorbă. Câteva momente după aceea i-se deschisă ochii și privit în față cu atențiune de juna copilă, i-se arată pe buze un suris, dar' vrînd să se ridice, vîndu că nu poate. O parte a corpului îi era paralizată, ca și cum ar fi fost atacat de apoplexie. Totuși vînd să liniștească pe Măruța, zise într'un ton dulce:

— Nu 'mi-o fi nimic... nu 'mi-o fi nimic!

— Niță... sărace Niță! repetă dînsa.

— Nițăci osteneală numai, dragă Măruță, și nițăci tremurare... Va trece iute. sub îngrijirea ta...

Dar' bolnavul avea trebuință de odihnă și liniște. Primarul Colțu încă eș din odaie, lăsând numai pe Măruța cu dînsul; de altfel nici nu dorea o îngrijitoare mai bună. Îndată adormi.

Într'acestea cărcimarul Ionas povestea tare la mai mulți oameni adunați, ca să audă toți, ce li-s'a întâmplat de când au plecat.

Primarul Colțu, ciobanul și dînsul după-ce au găsit în pădure calea, ce și-a tăiat-o Niță Stan și doctorul, au apucat la deal cătră castel. De două ceasuri urcau pe costășurile Pleșii și încă abia făcuseră o jumătate de milă, când deodată vîd doi oameni. Era doctorul și pădurarul; unul abia mai putea merge pe picioare, ear' celalalt jos la rădăcina unui copac, zăcea fără puteri.

Alergără la doctor, îl întrebară, fără a putea scoate o singură vorbă din el, căci își mai perduse mințile; făcură o lecție de crengi, așezară în ea pe Niță Stan, ridicară pe doctorul în picioare; toate acestea au fost îndeplinite până abia întorci mîna. Apoi plecară cu toții cătră Mătești, prinzîndu-se la lecția Colțu și ciobanul, schimbându-se cu Ionas.

Cum a ajuns Niță Stan într-o așa stare, și vizitat-a oare ruinele castelului? Cărcimarul nu știa mai mult decăt Colțu, ear' acesta nu mai mult decăt Bucur. Doctorul încă nu-și recăștigase memoria, ca să le satisfacă curiozitatea, spunînd ce a pătîit.

Dar' dacă Păraian nu vorbește până acum, trebuia să vorbească îndată. Ce dracu! În sat se află doar' în siguranță, încungurată de amici, în mijlocul clienților sei!... Nu mai avea să se teamă nimic de duhurile din castel!... Chiar dacă s'ar fi legat cu jurămint, să fie în ascuns ce a vîzut în castelul din Carpați, interesul public îi poruncia să-și calce jurămintul.

— Vezi de-ți vino în ori, doctore, îi zise primarul Colțu, și adă-ți aminte!

— Vreți... să vă povestesc?... — În numele locuitorilor din Mătești și pentru asigurarea liniștii satului, îi poruncesc.

Un păhar bunșor de rachiu, adus de Ionas, avu ca efect, că redete doctorului griul și în frase interupte, începî să povestească:

»Am plecat noi doi... Niță și eu... nebuni... nebuni!.. Ne-a trebuit o zi întreagă până-ce am trecut prin pădurile acele blăstămate... Abia seara am ajuns înaintea castelului... Tremur încă... și am să tremur pîn' voiu în-

chide ochii!... Niță voia să intre înăuntru... Da! voia să petreacă noaptea acolo în turn... chiar dacă ar fi avut să doarmă în odaia lui Belzebuth...»

Doctorul Păraian spuse aceste într'un așa mod, încât toți, cei-ce-l auziau, se înfiorară.

— »Eu nu m'am învoit... continuă el, nu... eu nu m'am învoit!.. Și ce ar fi pătîit... dacă 'l-aș fi lăsat după placul lui pe Niță Stan?... 'Mi-se ridică pîrul în cap numai când îmi aduc aminte!..

În timp ce bietului doctor i-se ridica pîrul în cap, mînile îi tremurau, ca vîrga.

— »Niță s'a hotărît să doarmă pe platoul Orgalului... Ce noapte... dragii mei, ce noapte!.. Poftiți și dormiți, când duhurile rele nu-ți dau pace să te odihnești nici un ceas!.. Nu, nici un ceas!.. Dintr'odată, eată că se arată printre nori monștri de foc, adevărați bălauri!.. Se lasă spre platou, ca să ne înghiță!..»

Privirile tuturor se îndreptară cătră cer, să vadă nu cumva se mai arată ceva minuni.

— »Și câteva clipe după aceea, replică doctorul, eată că s'aude numai clopotul capelei!..

Toți își ascuțiau urechile și ascultau, ba unora li-se părea, că aud ceva înspre castelul depărtat. Într'atată impresiona povestirea doctorului pe ascultători.

— »Deodată, strigă el, un vuet spăimîntător umple aerul... ca și când ar' urla niște feară... Apoi ești lumină pe ferestrele turnului... O flăcără drăcească ilumină tot totul până în sîlă!.. Niță Stan și eu ne uitam unul la

altul!.. Ah! privești înfiorătoare!.. Părea că sîntem morți!.. Doi morți, care la lumina aceea verzie se rînjau unul la altul!..»

Dacă-i fi privit pe doctorul Păraian cu figura sa convulsivă, cu ochii cufundați în orbite, îi venia să crezi, că a venit de pe ceea lume, unde a expedat un bun număr dintre semenii sei!

Trebuia să-l mai lași să răsuflă, căci altfel nu era în stare să urmeze cu povestirea. Ionas îi întinse al doilea păhar de rachiu, care pare că i-a mai dat o parte din memoria, ce i-au luat-o duhurile din castel.

— »Dar' în sfîrșit ce a pătîit sêrmanul Niță Stan?.. întrebă primarul Colțu.

Și nu fără cauză atribui primarul o mare importanță acum răspunsului, pentru-că tinărul pădurar a fost atins personal prin amenințarea auzită la *»Regele Matia»*.

»Eată ce-mi mai aduc aminte, răspunde doctorul. S'a făcut ziua... Eu am rugat pe Niță să se lase de planul lui!.. Dar' îl cunoașteți cine-i... cu un om așa încapănat nu te poți înțelege... S'a coborît în șanț... eu încă eram silit să-l urmez, căci mă trăgea după el... De altfel eu n'aveam cunoștință de ce făceam... Niță s'a dus înainte până la poartă... Se apucă de un lanț dela podul mișcător și p'acela se urcă dealungul porții!.. În acest moment 'mi-am venit în ori... Mai e timp de a opri, pe acest nesocotit... am zis mai mult... acest sacrileg!.. Pentru cea din urmă dată îi spuiu să se coboare, să vie îndrăpt, să plecam spre Mătești... »Nu! îmi strigă el... Am vrut să fug... da... dragii mei!..

partea dezvoltare a treburilor în parlamentul maghiar.

Dela aceste declarațiuni depinde acum soarta pacii din dieta maghiară. De vor fi conciliante declarațiunile lui Bárfy, pacea se va lega; ear' de se vor referi ele la introducerea clotei, pacea s'a topit și se va încheie războiul cel mai înverșunat între — patrioți.

Se poate însă, că Bárfy nu s'a dus la Ischl în chestiune parlamentară, ci călătoria a făcut-o în chestiunea congresului bisericei naționale sârbești, — care încă face mari neplăceri guvernului ungureș, prin aceea, că nu se supune voinței acestuia, ci își apără drepturile cu energie și demnitate. *Baronul Bárfy va fi cerut autorizare ca se poată dizolva congresul.*

Zina de mâne ne va aduce — poate — lamuriri detaliate despre scopul și rezultatul călătoriei baronului Bárfy la Ischl; până atunci ținem a constata, că totdeauna când ministrii călătoresc pe neașteptate ca se ceară avizul coroanei, e semnul că poziția lor nu e prea tare.

Parlamentul maghiar.

Sedința din 24 Iulie n.

Se continuă discuția asupra propunerii guvernului ca ședințele să se prelungească.

Vorbește deputatul Gajári Ödön pentru prelungire, zicând că dacă opoziția va restabili stările normale de mai înainte în parlament și stimulare reciprocă între partide, nici o trebuință nu va fi de introducerea măsurilor excepționale. În cas contrar însă, partidul guvernamental e dator a dărma barierele acelea, pe cari opoziția îi pune în cale pentru a-i împiedica activitatea.

Contele Tissa Pista vorbește în chestiune personală și cere deslășuri dela contele Károlyi Sándor, că de ce a strigat acesta „așa e!” când Gajári vorbea despre tinerul cont?

Contele Károlyi îi răspunde, că a aprobat cele zise de Gajári.

Hock János polemizează cu Gajári, apărând pe contele Apponyi și Károlyi, atacând din partea acestuia. De abuzurile presei se nu se teamă nime. Presa, care abuzează, e condamnată de publicul cetitor. Numai adevărul propagat de presă e adribitor, minciuna nici odată.

Se intrerupe discuția și la ordinea zilei se pun petițiunile.

Rugarea muncitorilor din Csorvás, pentru lărgirea dreptului electoral, se predă ministrului de interne.

Petițiunea capitalei Budapesta pentru statificarea învățământului public se predă ministrului de culte.

Petițiunea reuniunii funcționarilor de stat pentru ameliorarea soții lor se predă ministrului president.

Sedința din 26 Iulie n.

Bartha Ödön vorbește contra propunerii guvernului, pe care nu o află de loc motivată.

Contele Károlyi Sándor combate asemenea propunerea. Se ocupă apoi cu chestiuni economice și agrare. Condamna purtarea guvernului, care desmeardă prea mult industria, face favoruri mari institutelor de bani, în detrimentul proprietarilor de moșii, cari nu au nici un favor dela stat. Interesele cele mari ale institutelor de bani sunt

vă mărturisesc... am vrut să fug, și nu s'ar fi aflat nici unul între d-voastră, care se nu fi gândit astfel în locul meu!... Dar' înzădar vreau să mă scol dela pământ... Picioarele-mi erau bătute cu cuie... șurubite... cu rădăcini... Voiam să mă smulg... cu neputință... Voiam să sar încoace, încolo... Totul înzădar.

Și doctorul Părăian imita mișcările desparate ale unui om ținut de picioare, asemenea unei vulpi căzute în cursă.

Apoi revenind la istorisire, zise:

„În acest moment se auzi un strigăt... și ce strigăt!... Scos de Niță Stan... Mănilor lui, cu cari se prinse de lanț, i-se desfăcură, și se răsturnă în fundul șanțului, ca și aruncat de o mână nevăzută!...”

E sigur că doctorul povestea lucrurile chiar cum s'au întâmplat, închipuirea lui n'a mai adăus nimic, deși a fost atât de conturbat. Toate cele-ce le-a descris, toate aceste minuni de necrezut s'au întâmplat. Teatrul lor a fost platoul Orgazului în decursul ultimei nopți.

(Va urma).

bazele moderne ale usurei, — zice nobilul conte.

Rakovsky István din partidul popular face declarațiunea, că partidul seu pentru aceea nu a luat parte la pertractările de pace ținute între guvern și celelalte partide opoziționale din dietă, pentru că știa, că condițiunile nu s'nt acceptabile. Dar' partidul popular nu e străin de pace, va lua parte la pertractările de pace, atunci când va vedea că s'nt prospecte de a se lega o pace acceptabilă.

REVISTA PRESEI.

Presă română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 155) vorbește despre situațiunile încordate provocate de guvernul lui Bárfy, care ori-unde se arestecă, crează nemulțumiri și stări critice. Așa în dietă, așa în congresul bisericei naționale sârbești. *Gaz. Trans.* încheie astfel:

„Eată unde duce înțelepciunea de stat și iubirea de pace a lui Bárfy! Ori încătrău privești, pretutindeni dai de situațiuni încordate până la extrem. Este în adevăr, foarte de lipsă, ca să se pună odată stavilă unelților temerare ale acestui guvern, înaintea căruia nu mai este nimic sfânt.”

Dreptatea (nr. 151) se ocupă cu „chestiunea orientală în anii 1897—1899” — citând (după „Pest. Lloyd”) Redacțiunea *Tribunei* din o broșură a lui L. Thouvenel, care — zice *Dreptatea* — „e de un deosebit interes pentru Români, căci generația actuală românească, cea de aici ca și cea de dincolo, abia va cunoaște luptele politice de pe acel timp.”

Patria (nr. 5) se ocupă de agricultorii din Bucovina, arătând situația lor rea, ce provine din lipsa de școală. Am lipsit pe țărani — scrie „Patria” — de cele mai bune forțe ale sale fără să-i dăm în schimb aproape nimic, prin ce i-am întărit pozițiunea economică. Din băeții de țărani, ori gospodari, am făcut „domni” de toate categoriile, — numai gospodari culți n'am făcut.”

În timpul din urmă s'a înființat la Rădăuți o școală românească de agricultură. O bancă din Storojinești a creat două burse pentru elevii școlii. Dar' de trei luni, de când s'a publicat concursul, nu s'a anunțat nici un singur petent. Asta dovedește lipsa de interes a țărânilor. Trebuie trezit poporul la conștiință, că o atare școală răspunde unei lipse reale.

ASTRA.

Nr. 83/1896—7.

Convocare.

Adunarea generală ordinară a despărțământului XI (Blaj) al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” se convoacă pe ziua de 8 Aug. n. a. c. în Blaj la orele 10¹/₂ a. următorul:

PROGRAM:

1. Deschiderea adunării. 2. Raportul subcomitetului. 3. Alegerea alor două comisiuni: pentru cenzurarea raportului și înscrierea de membrii noi. 4. Disertațiune. 5. Defigerea locului ținerii adunării generale proxime. 6. Alegerea alor doi delegați la adunarea generală dela Mediaș. 7. Propuneri. 8. Alegerea subcomitetului pe un period nou de 3 ani. 9. Închiderea adunării.

La această adunare, carea se va ține în marea sală dela otelul „Univers”, se invită toți membrii Asociațiunii și toți cei-ce doresc progresul poporului român.

Spre orientare însemnăm aci, că de acest despărțământ se țin următoarele comune:

Din cercul pretorial al Blajului: Mihalț, Obregea, Bucerdea grănoasă, Gisteiul-român, Crăciunel, Blaj, Ciufud, Tiur, Veza, Mănărade, Lupu, Spătac, Cenade, Cergăul-mic, Cergăul-mare, Beșinău, Ohaba, Colibi, Tăn, Roșia-de-Săcaș, Țapu, Șoroștin, Broșteni. — Din cercul pretorial al Uioarei-de-Murș: Cuciu, Oroșia, Petrilaca, Ciuci, Găbue, Gheja, Copandul-de-Murș, Botezul, Cecălaca, Ațintșul, Gâmbuț, Heria, Nandra, Bichiș, Iștiuza, Ord, Sân-Iacob, Căptălan, Noșlac, Uioara, Micloșlaca, Cisteiul-ungureș, Ciunga, Fărău, Herepea, Sân-Benedic, Medveșul, Șilea-maghiară, Alecuș, Spălnaca, Silvașul-româneș, Turdașul-româneș, Murș-Uioara-Oena. — Din cercul pretorial al Hususului: Petrisat, Ielod, Sân-cel, Pănade, Spini, Bia, Valea-Sasului, Sân-Miclăuș, Șona, Bălcăciu, Jidvei, Cipălna, Sântă-Mărie, Vesău, Tătarlăuș, Crăciunelul-de-us, Făget, Chesler, Tănu, Proștea-mare și Proștea-mică, Micăsasa, Lunca, Lădroman, Husușu, Găgovet.

Blaj, din ședința subcomitetului ținută la 22 Iulie 1897.

Ioan German,

Aurel C. Comșa.

director.

secretar.

Dela Turda.

— Ceva despre despărțământul „Astre”. —

— 25 Iulie n.

În raportul despre activitatea despărțământelor prezentat adunării generale dela Lugoj, printre despărțăminte, cari de ani nu au dovedit nici un spor, ba abia au dat câte un semn de viață, a fost spre rușinea noastră și despărțământul Turzii.

De multe-ori am cerat să-mi dau seamă despre cauza acestei stagnări, și ca tot omul necunosător în destul al împrejurărilor, am încercat toată vina pe conducători: pe comitetul despărțământului.

Am avut însă în curând ocazie să mă conving, că lucrul nu stă chiar așa, și că momentul principal de vină e a se căuta în exemplarea indiferenței a inteligenței laice și bisericești din comitatul Turzii față de o instituție culturală de o importanță așa de mare cum e și scumpa noastră „Astra”.

Nu s'm să înțir alceva decât împrejurarea tristă, că în tot despărțământul abia s'nt mai mulți membrii câte degete s'nt la două mâini, ear' la adunările generale nu se prezintă decât numai atâția, încât însuși să te rușinezi de reprezentantul polițienesc, care ne vede și poate spune și altora, că ce interesare e la nația românească față de instituțiile ei culturale.

Stând astfel lucrurile, mă întreb oare cuiu comitet, fie cât de harnic, i-ar mai veni voia ca să lucre cu zel și abnegație, când știe, că toți pașii întreprinși vor purta a priori timbrul zădărnici, că apelul lui va avea răsunet asemenea glasului celui ce strigă în pustie?

Ei, dar' tot așa se meargă până în sfârșit?

Oare nu ar fi vremea, că să rupem odată cu un trecut ruginit și de peire aducător?

Nu credem, că ar fi extremă necesitate ca în dor de muncă, cu focul dragostei de neam în piept să ne grupăm cu toții în jurul despărțământului nostru, să-l ridicăm din amorțala, în care stă și se înțir pe terenul roditor al faptelor?

Dacă scopul despărțămintelor e, ca prin ele „Asociația” să vină în atingere nemijlocită cu poporul, să-l lumineze și să-l învețe, (dacă un despărțământ, care se întinde peste 20—30 comune numai odată în an la adunările generale poate mai ales să se scoboare în mijlocul poporului, venind astfel abia după 20 de ani earăși rindul pe o comună, ca să primească în mod nemijlocit câteva raze de lumină dela adunarea generală a despărțămintelor), apoi nu comitem o adevărată crimă, lăsând să se strică an de an fără ca să folosim și aceea singură ocazie, ce ni-se oferă odată în an, pentru-ca să facem ceva pentru poporul nostru ținut într-o așa dulce ignoranță față de scopurile atât de mărețe și poate chiar față de existența însoși a „Astre” noastre?

Eu așa știu, că în alte despărțăminte, bunăoară în cel al Șimleului ori în cel al Abrudului, adunările generale s'nt adevărate sărbători naționale dornic așteptate de tineri și bătrâni, de domni și de țărani. T're mai mare dragul, văzând cum aleargă inteligența și poporul în haine de sărbătoare une-ori în depărtare de zeci de kilometri, pentru-ca să nu rămână de adunarea generală a despărțămintelor lor.

Comitetul din parte-și și mai ales tinerimea, care își are parte de leu la aceste sărbări, au făcut de mult toate pregătirile, ca cei adunați să nu fi ostenit în zădar. Petreceri, teatru, concerte s'nt la ordinea zilei cu astfel de ocazii, ear' la ședințele oficiale ale despărțământului, poporul e instruit prin câte o disertațiune folositoare și instructivă.

Așa e în alte părți și așa ar trebui să fie și la noi, numai de n'ar fi adorabila lene de a mai cugeta și la lucruri, cari nu aduc nici un câștig material la culina, și de nu ne-ar coplesii tradiționala indiferență față de tot ce nu e „măsu” să facem, și la ce nu s'ntem împinși de executori și de solgăbire.

Comitetul despărțământului nostru al Asociațiunii, va convoca și în anul acesta adunarea generală și tinerimea română aflătoare pe la vetricile părintești se va grăbi să-i dea tot concursul moral, pentru-ca să începem odată a face primul pas în spre mai bine.

Atrănu numai dela inteligența română din Turda și îndeosebi din jur, că lăsând de astă-dată la o parte toate grivile lămușite să răspundă cu căldură la convocare, să grăbească la adunarea generală și făcându-se membri, toți în bună chibzuială să caute modalități, prin care am pute face și noi ceva pentru despărțământul nostru, ca la viitoarele adunări generale a le întregii asociațiuni să nu mai fie pus în indexul rușinii al celor, cari nu fac nici o ispravă.

În anul acesta la dorința expresă a tinerimii române din Turda, adunarea generală a despărțământului se va convoca la Turda pe 8 August st. n.

Tinerimea s'a silit, ca cu ocazia aceasta să se aranjeze și o mică petrecere cu dans, ear' la ședința asociației să se cetească vre-o lucrare acomodată pentru popor.

Luând toate aceste în considerare și asigurând pe toți cei competenți că singur a-mai interesul cald față de despărțământul nostru e ceea-ce m'a îndemnat să iau peana în mână și să scriu aceste șire, mă adresez mai ales on. cler român din Turda și jur, rugându-l și conjurându-l, că la adunarea generală, ce se va ține în Turda, în ziua de 8 August să se prezente în număr cât de mare, îndemnând la participare și pe credincioșii lor țărani, ca cu atât mai imposant să fie succesul adunării și tolsul ei cu atât mai intensiv.

În firma speranță, că nu voi fi rēu în feles în privința bunelor intențiuni, ce le am avut, scriind acest articol și că nu voi fi ostenit în zădar mă subscriu

Valer Moldovan,

student în drept.

CRONICĂ

Sibiu, 27 Iulie n. 1897.

† Necrolog. Cu părere de rău anunțăm, că marele proprietar din loc, *Constantin Bugarschi*, a răposat în mod subit, ieri, la orele 4 după amiază.

Nou doctor român în Bruzella. Din *Bruzella* ni-se scrie, că dl *Ioan N. Roman*, cunoscutul poet și publicist, al cărui limbaj dulce românesc l'au gustat de atâtea-ori și cetitorii nostri, după-ce a făcut cu distincție ultimul rigoros în drepturi, a fost promovat la universitatea de acolo la gradul de doctor *juris*. Distinsul tiner naționalist în vederea conferenței interparlamentare va mai rămâne încă ceva timp în Bruzella până după conferență, și sperăm, că ne va informa despre tot ce ne poate interesa dela acest areopag european.

Alegere de notar în Șoimuș. Din cercul pretorial al Elisabetopolului (comitatul Târnavei-mici) ni-se scriu următoarele:

„În 22 Iulie n. c. a fost alegere de notar în cercul Șoimușului, la care aparțin două comune, Șoimușul și Sebeșul-mic. Eram înfricați, că o vom păți ca acum doi ani, când protopretorul ni-a pus cu puterea un Secu de notar, care nu cunoștea limba românească; dar' de astă-dată am dus-o mai bine. Protopretorul de acum, dl *Horváth Akos*, a adus la cunoștința reprezentanților comunale, că la postul de notar s'au înscut mulți competenți, dar' d'nsul recomandă pe *Vass István*, care știe bine românește, a servit 23 de ani tot ca notar și are purtare foarte bună.

Reprezentanțele comunelor numite, l'au și ales cu aclamațiune”. (De ce n'au ales un Român? N'au fost competenți români? Red. „Trib.”)

Tabloul revistei militare dela Cotroceni. În așa numitul „mic atelier Măkari” din Viena, distinsul pictor *Tadeus Adjukevits* a espus marele tablou ce reprezintă revista militară dela Cotroceni, ce s'a ținut în Octomvrie anul trecut, din incidentul vizitei Monarhului nostru la curtea română. Tabloul, care e de 3 metri 40 cm. lat și de 1 metru 90 cm. înalt, conține nu mai puțin decât 60 de portrete. În fund se vede trăsura Reginei Elisabeta cu 4 cai negri. Regina, pe piept cu decorația austriacă „pentru arță și știință”, stă în picioare în trăsura, însoțită de Regele Carol, care urmat de comandantul de corp Arion, călare pe un admirabil cal negru și cu sabia plecată, prezentează trupele împăratului, care se află la stânga cu strălucita sa suită. Înainte la stânga principele moștenitor Ferdinand salută în frumoasa sa uniformă de roșiori. Prințesa de coroană Maria, o sveltă blondină, purtând marele cordon al „Stelei României” peste haina de călărit, se remarcă viu în mijlocul grupei strălucite. Ceva mai la spatele împăratului se vede, în uniformă de husar prusian, tatăl prințesei de coroană, ducele de Saxa-Coburg-Gotha; mai aproape de împărat se observă șeful statului-major austriac, generalul hr. Beck, adjutanții comite Paar și Bolfras, precum și ministrul de război general Budisțean. În fund la stânga se ved, în trăsura, ministrul de externe contele Goluchowski cu ministrul-președinte român Scurza. Portretele rînt așa de bine făcute, încât la moment se pot recunoaște persoanele. În ce privește ținuta și mișcarea, *Adjukevits* a excelat ca nici odată. Tabloul, făcut la comanda regelui Carol, va fi expus anul viitor în expoziția iubilară în „Kunstlerhaus” din Viena. *Adjukevits* va mai picta un al doilea tablou al revistei dela Cotroceni, pentru Monarhul nostru.

Toleranță maghiară. În sepa prinde minte unii Maghiari. Astfel ni-se scrie, că la alegerile comunale din Coroiu Sîn-Mărtin, comună cu 180 familii nemeșesti maghiare și numai 40 române, Românii au fost solidari și au votat cu acel partid maghiar, care s'a arătat și până acum destul de cinstit față de Români. Cu ajutorul Românilor a fost ales de jude *Osváth László*, om foarte de treabă, care nu face deosebire între Maghiari și Români, care apoi, cu partidul seu, a dat Românilor postul de vice-jude, alegându-se *Mihailă Vintilă*, precum și două posturi de jurați din trei! „E frumos — încheie corespondentul nostru — ca într-o comună așa mare de nemeși să fie un sub-jude și doi jurați în an-

tiștia comunali. Laudă și onoare se cuvine delui pretor, care a dat curs liber voinții poporului la alegere”. Nu; nu e meritul pretorelui, ci al Maghiarilor din aceea comună, cari nu s'nt caprini încă de boala șovinismului. Davadă, că cu Ungurii adevărați ne-am pute noi înțelege, — de n'ar fi renegații și șovinștii în țară.

Afacerea „Fortunei”. Chestiunea panamalei cu societatea minelor de aur a amuțit earăși în presă. Dar' de o rezolvare liniștitoare nu poate fi vorba. Cei interesați au nădădit-o, dar' n'au rezolvat-o. Ultimul cuvânt în presa maghiară a răsunat în „Magyar Estilap”, care singură a avut curajul să ventileze aceasta afacere. În urma desvălirilor a primit două direcțiuni, una dela *Csávolcsky*, alta dela direcțiunea „Fortunei”. Și acestea se contraziceau. „M. Estilap” a încheiat declarând, că susține neschimbat toate aserțiunile sale.

În presa din Viena ultimul cuvânt fu afacere „la prostă înghinera de mine L. St. Reiner specialist recunoscut în chestii de mine. Cu numele acestui bărbat s'a făcut mareabus în „prospectele” „Fortunei”, falsificându-se calculul ce l'a dat el ca specialist despre rentabilitatea băii „Sz. Endre”. Acum acest domn publică o lungă declarație în „Reichswehr” expunând întreg istoricul afacerii, arătând falsul cutezat, ce au comis în contul bunului său nume și condamnând aspru pe așa numiții „fundatori”.

Reichswehr din partea sa încheie afacerea, zicând că fundatorii „Fortunei” s'nt deja judecați în opinia publică, și restează numai, ca și autoritățile ungurești să-și facă datoria.

„Prea ocupați”. La festivitatea desvălirii monumentului ce s'a ridicat lui Petőfi la *Sighisoara*, au fost invitați și ministrii ungurești, în frunte cu Bárfy-Pașa. Toți au răspuns fose, că nu pot satisface invitații, deoarece ce s'nt „prea ocupați”. Foile opoziționale iau la zeldemea răspunsul „grav” al ministrilor, deși bine știu, că într'adevăr obstrucțiunile dă multă bătaie de cap ministrilor!

Tempestate mare la Brașov. Duminică dimineața o teribilă ploaie torențială s'a revărsat asupra Brașovului. Ploaia a durat 3 ceasuri în cap și a făcut mari stricăciuni. Pe alocuri, în suburbii Blumenă, apa a pătruns și în case, gonind pe locuitorii cu familii cu tot. Un visitiu a fost luat de apă, împreună cu trăsura cu cai, și aruncat în valea Timișului, de unde au fost scos de mai mulți țasi fără a i-se fi întâmplat nimic rău. — În urma ploilor mari pe linia ferată *Brașov-Ciuc* comunicația trenurilor de mărfuri s'a sistat pe 14 zile, comunicația trenurilor de persoane se face prin transbordare.

Școale pentru voluntari. Pe anul școlar ce vine, între-gi monarchia va avea numai trei școale militare pe seama voluntarilor dela artileria de fortăreață: la Viena reg. 1 de artilerie de fortăreață, la Cracovia, reg. 2 de artilerie de fortăreață și la Budapesta, reg. 6 de artilerie de fortăreață. De școala din Viena se vor ține voluntarii dela regimentele de artilerie de fortăreață 1 din Viena, 4 din Pola și 5 din Cattaro, de cea din Cracovia regimentele 1 din Cracovia, și 3 din Przmyśl, de cea din Budapesta reg. 6 din Budapesta și Comarom, 2 din Alba-Iulia și 3 din Fojon.

Dărnicia națională a Polonilor. Din *Varșovia* se scrie, că colecta pornită întru a se ridica un monument marelui poet *Mickiewicz* a avut un succes enorm. S'a adunat deja o sumă mai mare decât reclamau cheltuielile monumentului. Singur ziarul *Kuryer Warszawski* a adunat 140,000 ruble. Din banii ce trec peste suma necesară ridicării monumentului se va face o fundațiune literară, ale cărei camete se vor decerne anual la 12 Ianuarie n. ziua natală a lui *Mickiewicz*, autorului polon al celei mai bune opere critice sau istorice-literare.

Războiul greco-turo. Lângă palatul imperial *Yildiz* din Constantinopol s'a deschis un mic și separat țințir, unde s'nt îngropați numai acei ofițeri și soldați tureci, cari au murit în spitalul din *Yildiz*, răniți în războiul greco-turc. Inscripțiia țințirului este: „Țințir separat pe seama acelor soldați, cari în războiul purtat cu Grecii au murit ca „Schahidek” (martirii religiei)”.

Din Coroiu-Sân-Mărtin ni-se scriu următoarele: În 23 Iulie n. c. a fost alegere de notar în cercul Coroiu-Sân-Mărtinului, la care aparțin și comunele Vameș-Olăreșu și Coroiu (comit. Târnavei-mici). Dintre mai mulți competenți a fost ales notarul interimar *Száz Ferencz*, care știe românește și are o purtare bună față de Români. La alegere însuși protopretorul (maghiar) a zis: nu mai merge ca până acum; un ofițiar trebuie să știe limba poporului, de care e plătit”, — și fiind că alt candidat nu știa românește l'a recomandat pe acesta, care a și fost ales cu aclamațiune.

Regina Olandei învață. Înainte de a se da dulcelor plăceri ale cănsiciei, tînăra regină a Olandei mai are să percurgă studii foarte serioase. Profesorul dela universitatea din Utrecht, *Louter* a fost chemat la curtea olandeză, pentru-ca să inițieze pe Maiestatea Sa regina *Vilhelmina* în secretele economiei naționale și ale dreptului colonial. După-ce tînăra regină va termina și aceste studii, i-a terminat studiul educativ și în scurtă vreme, la 31 August 1898, va fi declarată maiorandă.

Din Făgăraș primim o lungă „Replăcă” la răspunsul dlui D. Rațiu în chestiunea filialei dela Făgăraș a „Concordiei”. Nu putem publica această lungă „replăcă”, căci

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Portretul
lui**Dr. Gregoriu Silași,**lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin,
în mărime de 24×32 cm. se trimite francat
pentru 25 cr.

Librăria „Tipografia“, soc. pe acțiuni.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni
în Sibiu se află de vânzare:**TABLOUL
„CONFERENȚEI NAȚIONALE“.**

În mărime 33×50 cm.

Cu prețul de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin
poștă fl. 1.70.

Se vinde numai calitatea cea mai bună.

**Secretul frumseții istorice Ninon de
Lenclos vine la tapet,**pentru-că un mijloc neîntrecut, absolut nestrăicicios, de efect
sigur, contra petelor de soare (pistru), alunelelor, aspririi
pelii, precum și în contra ori-cărui neplăceri a teintului este**Pomada Ninon**
(cea mai bună pomadă din lume).

Prețul unui borcnaș dimpreună cu instrucția de întrebuințare este 60 cr.

Ori-care damă cu grije întrebuințează pudra. O pudră în adevăr
bună trebuie însă să
aibă însușirea, ca să producă efect fără să bată la ochi, trebuie să poasă cea mai înaltă perfec-
țiune în finetă și nu e permis să conțină nici în cea mai mică măsură ingredienții stricăcioase.
Pudră de bal, salon și de zi, care corespunde și celor mai riguroase exigențe, este pudra
Ninon, care se lipește de piele, fără să fie văzută și dă îndată teintului albeață, lucire și finetă.
Este compusă din rubințe de piele, fără să fie văzută și dă îndată teintului albeață, lucire și finetă.
Este compusă din rubințe de piele, fără să fie văzută și dă îndată teintului albeață, lucire și finetă.
Este compusă din rubințe de piele, fără să fie văzută și dă îndată teintului albeață, lucire și finetă.
Este compusă din rubințe de piele, fără să fie văzută și dă îndată teintului albeață, lucire și finetă.**Aether pentru podagră și reumatism.** Unic în felul său! Un leac
sigur, bun, și care are efect
grabnic, contra podagrei, reumatismului, frânturilor, durerii de nevoi, tremurăturii, para-
lisiei, caderii mușchilor, ischias, slăbiciunii și amorfiei mânilor, picioarelor, șelelor, contra
durerii de mușchi provenită din curent, căreilor, junghiurilor etc. folosește aetherul
pentru podagră și reumatism. Are efect bine făcător, sistăază durerea, întărește și dă putere,
punând capăt suferinței. Un barcan mare 1 fl. un mic 50 cr.Serisori nenumărate de mulțumită din cercurile cele mai bune ale societății garan-
tează bunătatea acestui leac.Numai Aetherul pentru reumatism al d-voastră 'mi-a făcut sănătoase membrele. Vă sunt pentru
totdeauna recunoscător.Din probele d-voastră preparate Ninon Vă rog a-mi trimite cu ramburs; 5 pomade, 2 apă
de spălat, 2 săpun și 2 pudră.Dlul Teodor Albert în Timișoara. După ce am aflat, că preparatele Ninon până acum sunt
cele mai bune, Vă rog a-mi trimite încă următoarele: 2 borcnașe pomadă Ninon, 1 butelie de apă
Ninon, 1 pudră Ninon, 1 săpun Ninon.Vă rog a-mi trimite imediat 4 borcnașe de pomadă, 1 apă de spălat, 1 pudră rosa, cum
le-am procurat totdeauna dela d-voastră fiindcă preparatele de Ninon le aflu de cele mai bune.Deposit pentru Sibiu: farmacia I. C. Molnar, str. Cisnădiei 59.
Budapesta: farmacia Török; Brașov: farmacia Victor Roth; Bistrița: farmacia orășenească „la
Vulturul negru“; Reghinul-săseșc: farmacia Wermescher; Făgăraș: farmacia „La Hygea“;
Craiova: farmacia Contesveller. Unde nu se află, se se comande direct dela**Teodor Albert, farmacie orășenească,**

[1281] 12—15

Timișoara (Ungaria sudică).

**MAYPOLE
SOAP**colorează în ori-
ce culoare și ori-
ce nuanță.DIE HAND NACH DEM FÄRBE
MIT MAYPOL'S. FRÜHERSăpunul acesta de renume universal vâp-
sește în 15 minute, cu puțină apă caldă, haine,
blouse, gulere, stoffe de mătășă, catifea, satin,
creton, batiste, gaze, cămeși, ciorapi, năfrâmi,
mănuși, funde, cizme, ș. a. m. în ori-ce culoare;
ori-ce haină se face, ca prin farmec, nouă, co-
loritura rămâne, neschimbată, nu se slă-
bește și e liberă de venin; stoffa nu se strică.
O bucată 40 cr. (negru 50 cr.) Atăta ajunge
la o blusă femeiască. La fiecare bucată e adăușă
o instrucție de întrebuințare. [1351] 9—10Patentat în toată lumea.
The Maypole Company Limited, London.Agentura principală pentru monarhia austro-
ungară, statele balcanice, Turcia și Grecia:**Leopold Sonnenschein,**
Budapesta, Arany János-utca nr. 15.În Sibiu se capătă la firmele: Mihail Braun,
M. Breckner și R. Krassovszky.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitului și originalului poet

George Coșbuc,se află de vânzare la „Tipografia“, pe lângă
prețurile originale și anume:„Balade și Idile“ (editura Librăriei Sococ
& Comp., 1893) fl. 1.50.„Fire de tort“, versuri (ca continuare la „Ba-
lade și Idile“), editura Librăriei C. Sfetea,
1896 fl. 1.25.La comande, care sînt a se adresa „Ti-
pografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de
a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr.
porto pentru 1 volum.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale
tip, broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus
dela 40 cr. sau 1 leu la 80 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T.
Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipirus Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un
exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcălă și Tândală. Anecdota de Silvestru Mol-
dovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Inspireșcu,
culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50
bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă,
de Benedict Viecu. Un exemplar 16 cr. sau
32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărășul. Poveste de Silvestru Moldovan.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giu-
rul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exem-
plar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Nemeșová, tradusă din limba
boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exem-
plar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr.
sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui
Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri,
frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al
lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțu-
zească de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge-
nevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărășnic. Novela de Björnsterne
Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8
bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teard. Din novelele
californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar
8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un
exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc.
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol.
Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc.
Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson.
(1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un
exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcălă în satul lui. Poveste de Ioan Slavici.
Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgăreitul. Comedie de Molière. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născin-Împărat. Poveste din popor de „Măr-
gineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste
din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar
12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc.
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. La-
zar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roseni. Novela de Bret Harte.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P.
Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan
Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exem-
plar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-
zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de
Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și
Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau
50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan
Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pcurarul. Poveste de Nicolae Trim-
bițoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru
Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exem-
plar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Tradu-
cere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exem-
plar 40 cr. sau 80 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire
librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI
Placate**BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE**
Carte și epistoleCirculare și preț-curenturi
NoteMare deposit
de cuverte, cerneală, recuise de scris,
cernă de pecetluit etc.Comande din afară
se efectuează repede.Bilete de vizită
după plac și cerereMare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.**EDITURA „TRIBUNEI“ ȘI A „FOII POPORULUI“.**Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.**Biblioteca populară a „Tribunei“****Dicționar**
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.